

A ne samo na svoje osebne prijatelje v zahodni Evropi, marveč tudi na vrsto tujih pisateljev, ki so poznali Turgenjeva zgolj iz njegovih spisov, je napravil močan vtisk. Bistvo tega vpliva je bilo v tem: V usodnem trenutku, ko je književnost prekinila z romantizmom in je jela tavati po stranpoteh naturalizma, ji je Turgenjev pokazal smer resničnega umetniškega realizma. Prav v tem si je zagotovil častno mesto v panteonu svetovne književnosti.

VPRAŠANJE

V I D A T A U F E R

Oh, zakaj ne pišeš
pisma, dragi;
ne pozdravljaš solnca nad vodo?
Ti je morda
zmanjkalo črnila?
Si mogoče ranil si roko?
Oh, napiši!
Piši prav počasi!
Pa napravi samo črn križ!
Veš, da šepetajo v naši vasi,
da si romal z drugo v paradiž.

ŽENA

V I D A T A U F E R

Jaz sem le trta,
a ti si drevo,
kako bi te vsega ovila;
jaz sem le zemlja,
a ti si nebo,
kako bi brez tebe molila.

Sence boleče ječijo z menoj,
na tebi se solnce leskeče;
zvezde velike zvenijo s teboj;
na meni še cvetje trepeče.

Jaz sem le trta,
a ti si drevo,
kako bi te vsega ovila;
jaz sem le zemlja,
a ti si nebo,
kako bi brez tebe molila.

NOČ OB POTOKU

V I D A T A U F E R

Še vedno sem s teboj.
V moji duši
bedi tvoj obraz,
na mojih ustnah
spijo tvoje besede ...
Mesec je razgrnil
svoje srebrno telo,
vrbe ječijo.
Ti si daleč tam,
kjer je severna stran.
Vate strmijo
trdc lobanje
in prazne kosti.
Samo včasih dvigneš
svoje pojoče roke,
da zvenijo zame.

MLADOST

(Odlomki iz knjige „Moja pot“, zbirka Slovenske poti)

F R A N C E K R A L J

»*Kravica.*“ ... Pol klanca nas je ločilo od stare matere. Vmes poslopja „boternih“ in „botrinih“. Kolikor se spominjam, je nosil brat že suknjič in hlačke. Uporabljali so ga že za nekatera dela in opravila, še posebno za mojega varuha. Takrat sem nosil še suknjico, krilce. Tudi nisem imel svojega pokrivala; nosil sem bratovo, že povaljano in po-